

1887-06-27

þý £ ¬ » Å 1 3 ¾ - ± Å . 1 3 0

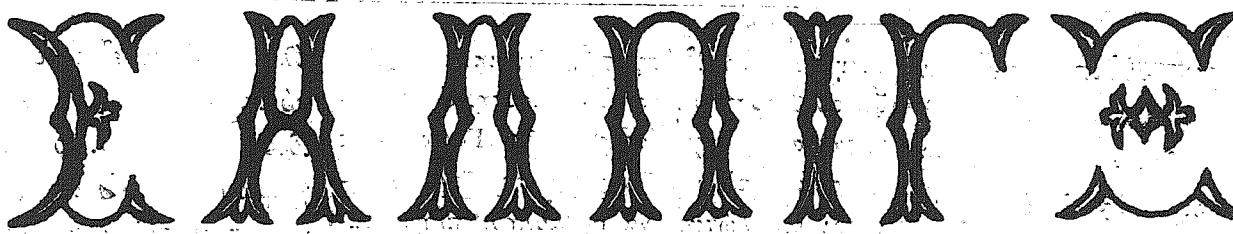
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10308>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Σωνδρούτή ἐτησία
προπληρωτέα.

Ἐν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωροῖς 6
Ἐν δὲ τῷ ἔξω-
τερῳ 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι.
Ειδοποιήσεις καὶ
διατρίβαι κατ' ἀπο-
κοτήν.
Ἄρθρα σύμφωνα τῶν
προγράμματι; Σω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Έκδότης και Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

O KAIPOS HMON

Πολλάμεις ἐπῆλθεν ήμεν ἡ ἴδεα, ὑπ' αὐτῶν δυστυχῶς τῶν πραγμάτων ὑπαγορευομένη, νὰ γράψωμεν περὶ τοῦ Κλήρου ήμῶν, καὶ πάντοτε ὑπεχώρει ὁ κάλαμος ἐνώπιον τῆς μεγάλης τῆς ἀληθείας πικρίας, ἐνώπιον τῆς ἀξιοδαχρύτου θέσεως ἢν προύτιθετο νὰ ἔκτυλιξῃ σύτος πρὸ τῶν θυμάτων τοῦ ἔτω καὶ μάλιστα τοῦ ἔξω δημοσίου. 'Αλλ' ἐὰν ἡ διατραγώδησις παντὸς κακῶς ἔχοντος δύναται μικρὸν πρὸς μικρὸν νὰ ἐπιφέρῃ θεραπείαν τινὰ προσελκύουσα τὴν πρυσοχὴν τῶν καταλήλων πρὸς τοῦτο, πολλῷ μᾶλλον εἶνε ἀναγκαῖα αὕτη εἰς πρόγυμντα ὡν ἢ ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταρρύθμισις, καίτοι αὕτη ἐκ τῶν πρωτίστων φροντίδων, παρεωράθη διατυχῶς καὶ παρημελήθη ὡς μὲν ὥρειλεν.

Ἐν Κυπρῷ υπολογίζεται διὰ υπο-
γουν περὶ τοὺς γιλίους ἵερεῖς, τυμπε-
λαμβανομένων καὶ τῶν ἐν ταῖς Μητρο-
πόλεσι καὶ τοῖς Μοναστηρίοις διαβίοιγ-
τιων κληρικῶν ὡς καὶ τῶν ἐν ταῖς πό-
λεσιν ἱερομονάχων, ἱεροδιάκονων καὶ
λοιπῶν ἔγγαμων ἱερέων. Ἐκ τῶν γιλί-
ων τούτων, 200 περίπου γυναικῶν
μόνον ἀνάγνωσιν καὶ διὰ ν' ἀναγνώ-
σιουν χειρόγραφὸν πρέπει τοῦτο νὰ γίνε-
γραψμένον διὰ γραπτήρων ὁμοίων
τοῖς τοῦ τύπου. Τούτων ὡς καὶ πεν-
τακοσίων δὲ λιών περίπου ἡ ἀνάγνωσις
ἔνε τοιάντι ὥστε ἀλλοίμονον εἰς τὸν
ἐκκλησιαζόμενον ἐκεῖνον τὸν γυναικῶν
τα γράμματα ἀδύνατον νὰ μὴ φύγῃ
ἐκ τῆς Εκκλησίας. Οὐ μόνοι εἰς πᾶ-
σαν γραμμὴν προφέρονται στρεβλὰ δύο
καὶ τρεῖς λέξεις, ἀλλὰ καὶ τὰ κόρμα-
τα καὶ τὰ τεῖστα εἴνε δὲ αὐτοὺς στο-
λίδια τοῦ τύπου. Κόρματα καὶ τεῖστα
κάμνουν μόνον ὅπου εἴνε ἀνάγκη νὰ
λαβθωσὶ καν ὀντικόν. Καὶ φυσικῶ
τῷ λόγῳ, σφοῦ δὲν γυναικῶν καθόλου
τι λέγουν. Ταῖς διαφόροις προσευχαῖς
καὶ εὐχαῖς θεωροῦν ὡς κάτι τὸ ὄποιον
πρέπει νὰ διαβάσουν δύον τὸ δύ-
νατὸν γρήγορα διὰ νὰ τελεώγουν μιὰν
ώραν δρυγήτερο, ἀλλ' ἐὰν μεταβάλ-
θουν λέπτος καὶ ἐνοίσασθε τηλεστραμμένος,
ὅπερι συχνά συμβαίνει, ἀγνοοῦντες τοῦτο.

Τις νὰ τοὺς θιδάξῃ; Τὰ γράμματα
τὰ εργασίαν αὐτὸ ομοίους τῶν σιδηροκα-
κάλους. Εἶνε λοιπὸν εὔχολον νὰ ἐννοή-
σῃ πᾶς τις καὶ τὴν ἡθικὴν κατάστασιν
τῶν τοιούτων ιερέων καὶ ἐκ τούτου
νὰ συμπεράνῃ καὶ νὰ ἐννοήσῃ ποῖον
τὸ ἀληθὲς αἴτιον τῆς διημέραι κα-
ταπτώσεως; τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθή-
ματος καὶ τῆς πρὸς τὴν θρησκείαν
καὶ τὰ θεῖα αὔξουσης ψυχρότητος·
ἐκ τούτου δὲ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον
μέρος ἡ αὔξησις τῶν διαφόρων ἐγκλη-
μάτων, παρὰ τοὺς χωρεῖσις ίδιως; δι’
οὓς, ἔχλειπούσης τῆς παιδείας καὶ τῆς
μορφώσεως, μόνος χαληνὸς ἦτο ἡ θρη-
σκεία.

Διότι πῶς νὰ μὴ αἰσθανθῇ ψυχρό-
τητα πρὸς τὰ θεῖα δταν βλέπη λει-
τουργὸν, ἀπτόμενον τῶν ἀχράντων
μυστηρίων, ιερεῖα, ἐν καταστάσει μὲν
οἰατελούντα, η ἔκεινον δτις καὶ ε-
κάστην πρόστει τὰ αἰσχιστά, η ἔκει-
νον δτις ἐνῷ λειτουργεῖ φιλονεικεῖ καὶ
ὑδρίζει; πῶς νὰ μὴ σκεφθῇ, «ἔκεινος,
παπᾶς, ποὺ ζευρεῖ τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ,
καὶ κάμνει ἔτοι, καὶ ἐμὲ θὰ μὲ τιμω-
ρήσῃ ὁ Θεός πῶς κάμνω τὰ ἴδια η καὶ
δλίγον παραπάνω;» Ο χωρικὸς ἐν
τῇ ἀμαθείᾳ τοῦ θέλει Θεὸν ἐκδικῆσεων
θελει γὰρ ἵη τὸν ιερέα ἔκεινον τιμω-
ρούμενον αὐθιωρεῖ. ὑπὸ τῆς θείας δίκης
ἄλλως ἀπελπίζεται. «ὁ Θεός ἀπεμα-
κρύνθη πλέον ἀπὸ μᾶς» λέγει. Ἰδοὺ καθ'
ἡμᾶς δ. πρῶτος καὶ κύριος λόγιος καθ'
δην ἐκπίπτει παρὰ τοῖς χωρικοῖς η θρη-
σκεία. Τίς θὰ τοὺς διδάξῃ νὰ μαθωτὶ
καλῶς τί ἔστι θρησκεία καὶ τί ἔστι Θε-
ος;

Ἐκ τῶν ὑπολειπομένων 300 ιε-
ρεών, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Ἱερομο-
νάχων, 200 περίπου εἶναι ὅσοι ξένισαν ἢ
ζεστιν εἰς Μεναοτήρια. Η Μητροπόλεις
καὶ διπλωμοῦν ἔμαθον καλὴν σύναγνωστιν,
συναισθανούσαι τὴν ἀξίαν τοῦ σχῆμα-
ματός των καὶ τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιβαλ-
λόμενα ἵερα παθήκοντα καὶ κατὰ τὸ
μέσον τῶν τοιούτων γῆττον συνεπιληπτον τὴν
διαγεγράψαντα ἔχοντες 180 περίπου ἐκ
τῶν μητροπολευταμένων διδυμάχημασιν εἰς
πλειοναριθμούσιας περιοχαῖς, καὶ 20 μό-
ντες εἰς τὰς ἐπαρχίας. Τούτους δὲ τῷ

20 μόλις 8 είνε ίχανοι νὰ διδάξωνται τὸν
λαόν ἀλλ' εἰς καὶ μόνος, ἐν Λισκωτ-
ᾳ, ἐπαγγέλλεται ἀπὸ κατροῦ εἰς και-
ρὸν τὸν Ἱεροκήρυκα. Ἐννοεῖται διτι με-
ταξὺ δλῶν τούτων δὲν καταλέγομεν
καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς τῆς νήσου, οἵτινες
ἔχουν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν θελησιν
πρὸς τὸ νὰ διδάσκωσι τὸ ποιμνιόν τῶν,
καὶ οὐδέποτε ἀφίουν νὰ παρέλθῃ εὐ-
χαριστία χωρὶς νὰ πράξωσι τὸ καθῆκόν
των τοῦτο.

Εἶνε λοιπὸν δίκαιον, εἰς μέσαν τοι-
αύτην μεγαλόνησον καὶ εἰς τὸν αἰώνα
τοῦτον τῶν φωτῶν καὶ τῆς πράσσου να
εὑρέσκεται ὁ κλήρος εἰς τοιαύτην θέσιν;
Δὲν ἦτο ἄρα γε δυνατὸν οἱ τέσσαρες
τῆς γῆς θρόνοι νὰ φροντίζοσιν νὰ
πέμπωσι κατὰ δύο ή τρία έτη εἰς τὴν
ἐν Χάλκη θεολογίκην σχολὴν η ἀλλα-
χοῦ, νέας κληρονομίας, αποφοίτους τῶν
ἐντελεύθερων εὐληπτῶν σχολῶν, νὰ σπου-
δάζωσι τὴν θεολογίαν καὶ νὰ ἐπιστρέ-
ψωσιν εἰς τὴν πατρίδα των, νὰ περι-
φέρωνται δὲ ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον νὰ
διδάσκωσι τὸν ἀκατήγορον δλῶς λαθὺ
τῆς γῆς, δοστικά ἀγγοῖς καὶ τὶ πιστεύ-
ει καὶ πῶς πρέπει νὰ πιστεύῃ καὶ νὰ
λατρεύῃ τὸν Θεόν; Διὰ τοῦ τρόπου
τούτου δὲν θὰ ἐδιορθώνοντο βαθύτατον
καὶ οἱ λερεῖς μας (ἀφοῦ ρίζην θερα-
πείας εἴνε ἀδύνατος) συναισθανόμενοι
τὸ ὑψός τοῦ ἐπαγγελματός των, καὶ δὲν
θὰ κατελάμβανε παρὰ τῷ λαῷ καὶ
ἡ θρησκεία τὴν ἀγήκουσαν θέσιν της;
Καὶ ἐν πάσῃ δεδομένῃ περιστάσει δὲ,
θὰ εἴχομεν κληρικούς ἀξίους νὰ κατα-
λαθῶσι θέσεις καὶ ἀξιώματα ἐν τῇ
γῆς; Ἰδοὺ δὲτι ἀποθυησοκεί εἰς Ἀργε-
ρεὺς καὶ ζητοῦμεν μὲ τὸ κυρί τὸν
πλεκτόπον· καὶ θὰ γίνεται κατόρθωμα, ἂν
εἴης εὐθὺς

Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία ἀπαιτεῖ
τὴν κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν διδαχὴν
καὶ ἀναπτυξὴν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου
ὅπως δια τῆς ὑγιοῦς τούτου ἔργωνται
κατανοήσῃ ὁ λαός τὸν ἀληθῆ τῆς θρη-
σκείας σκοπὸν καὶ ἀπαθάλλῃ τὰς θρη-
σκομανεῖς ἐκεῖνας προληψεῖς καὶ δειο-
δαιμονίας. Κατὰ τίνος λοιπὸν ἐπιπίπτει
κατὰ πρώτον λόγον η μομφή σταυ-
γγωσθῇ εἰς ὅλον τὸν χριστιανικὸν κό-

σμὸν ὅτι ἐν Κύπρῳ οὐδέποτε γίνεται;
τοῦτο οὔτε ἐν ταῖς πόλεσιν οὔτε εἰς τὰ
χωρία; Πῶς ἀπαιτοῦμεν λόιπὸν νὰ μὴ
σκανδαλίζηται δὲ ἀπλοῦς λαὸς ὅταν
βλέπῃ παράβασιν τῶν νηστειῶν καὶ
ἄλλων τινῶν ἐπουσιωδῶν διατάξεων
τῆς Ἑκκλησίας, ὅταν τὸν διατηρῶμεν
διὰ τῆς ἀσυγγνώστου ἀδιαφορίας μας,
εἰς ἐντελὴ ἄγνοιαν τοῦ ἀληθοῦς τούτων
σκοποῦ καὶ νομίζοντα ταύτας ως ἀ-
ναπόσπαστα τῆς θρησκείας δόγματα;
Εἰς ποῖον ἀντανακλᾶται ἡ κατὰ τῆς
ἀδιαφορίας ταύτης μορφὴ εἰμή κατὰ
πρῶτον λόγον εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς μας
καὶ κατὰ δεύτερον λόγον καὶ ἐν μέρει
μόνον εἰς ἥμας αὐτοὺς, ἀνεγκαρνένους
ἀμαθεῖς καὶ βαρβάρους Ἱερεῖς, παρο-
ρῶντας. δὲ ἡκὶ οὐδεμίαν προτίμησι
ἀποδίδοντας; εἰς τοὺς ἐγγραμμάτους
καὶ πεπικιδευμένους δέδαι; τέλος πάν-
των τύχωσι τοιεῦτοι;

στοιχεῖα καὶ ἡ ιδιότης τῆς Μουσικῆς τοῦ Βυ-
ζαντινοῦ συστήματος εἶναι τοιαύτη, ώστε δύ-
ναται αὕτη εὐχερέστερον τῆς Εὐρωπαϊκῆς
νὰ φθάσῃ τὸ μεταῖον τοῦτο σημεῖον, ὃς δύ-
ναται εὔκολώτατα νὰ μεταβληθῇ πληρέστα-
τα εἰς Εὐρωπαϊκὴν, ἐνῷ αὕτη πάνυ δυσκό-
λως δύναται νὰ φθάσῃ τὰ προτερήματα τοῦ
Βυζαντινοῦ συστήματος. .

Е Г X 42 Р I A

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, κατὰ τὴν ἐπιστολὴν τῆς Α. Μαχαριώτητος καὶ τὴν εἰδοποίησιν τοῦ Ἐξάρχου τοῦ θρόνου κ. Θεοφυλάκτου, συνήλθον μερικοὶ πολῖται καὶ ἔξελέξαν τοὺς κ. κ. Εὐαγ. Νικολαΐδην, Μιχ. Η. Μιγανλίδην, καὶ Σπύρον Ἀραοῦζον (τοὺς λόιους δηλαδὴ οὓς ἡ πόλις ἔξελεξε τότε διὰ τὴν ἐκλογὴν ἀρχιερέως) ὅπως μετὰ τοῦ ἀγ. Ἐξάρχου συνεργάζωνται εἰς τὸ ἀφορῶντα τὸν χηρεύοντα θρόνον. Περιμένουν ηδη οὗτοι τὴν πρόσχλησιν τοῦ ἀγ. Ἐξάρχου, καθὼς προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως ἀρξωνται τῶν ἐργασιῶν των, εἰς δὲ ἔξι αὐτῶν θὰ σταλῇ εἰς Λάρνακα ἵνα λάβῃ μερικὰς ἀναγκαῖας σημειώσεις. Η ἐπιστολὴ τῆς Μαχαριώτητος του ἡ συνιστῶσα τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς συνιστᾶ αὐτῇ καὶ τὴν λεπτομερῆ ἔρευναν τῆς καταστάσεως τοῦ θρόνου πρὸ τῆς Ἀρχιερατείας τοῦ μαχαρίτου καὶ μετά, ως καὶ τὰ χρέη ατίνα υπῆρχον πρὶν καὶ σα συνωμολογήθηθοσαν κατόπιν, καὶ ἐὰν αὐτὰ τὰ κατόπιν συνομολογηθέντα ἐπιβαρύνουστον θρόνον. Τοῦτο, νομίζομεν, ἡ Μαχαριώτης του θὰ γνωρίῃ κάλλιον παντὸς ἄλλου.

Μέχρι τοῦδε ἡ θερμότης τοῦ καλοκαιρίου ἐνταῦθα δὲν εἶνε ἐπαισθητή, ἔκτος μερικῶν ἡμερῶν καὶ τούτων ὅχι κατὰ συνέχειαν, ἡ δὲ ύγεια τῆς πόλεως μας εὐρίσκεται εἰς καλὸν σημεῖον. Πυρετοί τινες, ἐννοεῖται, δὲν ἔχει δυνατόν να ἐκπατρισθῶσιν, οὐχ ἡττον δύμας εἶνε ἀρχετά ήπιου χαρακτήρος.

Χθὲς ἔφερον ἐνταῦθα χωρικοὶ ἐκ-
τῶν πέριχωρίων τῶν Βαρωσίων βαλ-
σαμών. ἐκοι μοσχάρι δικέφαλον, τὸ δ-
ποῖον ἐγεννηθῆ δυστυχῶς ἀπένουν. Εἶναι
ἀρκετὰ παράδοξον νὰ τὸ βλέπῃ τις
Τὰ πρόσωπα βλέπεσυν πρὸς τὰ πλά-
για· ἡ κεφαλὴ εἶναι μία, τὸ μέτωπον ἐν
πῶμασι, ὁ φθαλμὸς τέσσαρες καὶ ὡτα-
τρίας, ὥν τὰ δύο εἶνε εἰς τὴν φυσικὴν θέσιν
των· τὸ δὲ ὄλλο εἶναι ἐν τῇ θέσει του
μετώπου εἰς τρόπον ὥστε νὰ μεωρήσαι
ὡς οὐς καὶ τοῦ ἑνὸς προσώπου, ὅταν
βλέπῃ τις τὸ δέρμα, καὶ τοῦ ἄλλου, διαν ἀλ-
λάξῃ τὴν θέσιν καὶ βλέπῃ τὸ ὄλλο. Καθ

δλα τὰλλα εἶνε ἔν. Κατὰ περίεργον σύμπτωσιν, ὡς ἐμάθομεν παρὰ τῶν ἴδιων χωρικῶν. δ πατὴρ τοῦ μασ-χαρίου τούτου εἶνε δ ἴδιος πατὴρ ἐκεί-νου, περὶ τοῦ δποίου πρό τινος ἐγράψα-μεν -δτι ἐγεννήθη εἰς Λιμνῆα ἔξαπουν. Θαυμάσιος καὶ ἄξιος ἴδιατέρας περι-ποιήσεως δ πατὴρ οὗτος τῶν τεράτων!

* * *

Καθ' ἀπληροφορούμενα οἱ 8—10 δι-
δάσκαλοι Λευκωσίας οἵτινες συνώδευσαν
τοις παιδίας εἰς τὸ συμπόσιον τοῦ Μ. Ἀρ-
μοστοῦ διπερ περιεγράψαμεν εἰς τὸ πα-
ρελθόν φύλλον, ισταντο ἐπὶ ποδὸς ἐπὶ
3—4 ὥρας κατατρυχόμενοι ὑπὸ πεί-
νης καὶ διψῆς. Καλὰ νὰ πάθουν ἀξ-
έφροντιζον νὰ φορτώσωσι καὶ τοὺς
μαθητὰς καρέκλας, νὰ πάρωσι δὲ κ'
ἔκεινοι τὰς ίδιας των καὶ τὸ ψωμὶ-
ς τὸ καλαθοῦρι. Τι; παντοῦ διδά-
σκαλοι;

* *

Από τῆς παρελθούσης Κυριακῆς
ἡρξαντο αἱ ἔξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα Ἑλ-
ληνικοῦ καὶ ἑλήξαν χθές. Εἰς αὐτὸν ἐ-
φοίτησαν κατὰ τὸ λήξαν συολικὸν ἔτος
μαθηταὶ 83. Ἐξ αὐτῶν οἱ 45 εἶναι ἐκ
τῆς πόλεως οἱ δὲ 38 ἐκ διαφόρων
χωρίων· τούτων δὲ πάλιν 15 εἶναι ἐκ
τῶν χωρίων· τῆς ἐπαρχίας Λάρνακος,
15 ἐκ τῶν τῆς Λευκησσοῦ, 4 ἐκ τῶν τῆς
Πάφου, 3 ἐκ τῶν τῆς Κερύνειας καὶ εἰς
ἐκ τῶν τῆς Λευκωσίας. Εἰς τὴν ἀνωτά-
την τάξιν ἐφοίτησαν καὶ ἀπολύονται
οἱ ἔξης 9: Νικδλαος Π. Λανίτης Χριστό-
δουλος Σώζοντος, Κωνσταντῖνος Κυρι-
ακοῦ, Νικόλ: Ρωτοίδης, καὶ Σωκράτης
Κ. Πηλαθίκης ἐκ Λευκ. σ. ὦ, Παρασκευ-
ᾶ, Ιωάννου ἐκ Ηλατρῶν, Νικολαος πα-
παδόπουλος ἐκ Κάτω δρυδ., Γεώρ. χατζῆ
Στυλ. α. εω ἔξι γ Θεοδοσίου, καὶ Στυλι-
ανὸς χατζῆ Παναγῆ ἐκ Μανδριδν.

Αὔριον ἄρχουνται αἱ ἐξετάσεις τοῦ
ἀλληλοδιδακτικοῦ Αγ. Νάπας. Παρα-
καλοῦνται ἀπαντεῖς οἱ γόνεῖς καὶ οἱ ἐν-
διαφερόμενοι ως καὶ δυοι εὐαρεστοῦν-
τει να παραστῶσιν εἰς αὐτάς.

Εξ ἀλλών επάργεται μεταβολή της πρωτότιτης απεβίωσεν ἐν Δια-
ριώθει απέριμη ψευδορρυγού διαδοκικό-
μενού τούτου ἀνθρώπων ημίτιλων. Μάλιστα
μαμαρίτης διήνυσε τὰ δέ πέμπτα τοῦ αι-
ώνος. Η Ἀρχή, τέχνη, ἔγγραφα καὶ δι-
αγέγραφα. Είχε μέχοι τελούς ζωῆς σώσας
καὶ ἀκοήγη καὶ δραστικό δέ τοι ζωσα καὶ
πολύτιμος προσιώριος ιστορία τῶν ἐν
Κύπρῳ συγθάντων.

Εἰς κατὰ Λένκαρα επελεύθη περιεργὸς γαμος, ἀργήσας μηνεται δια τροπέρων ερυτος, κατ ματίας, οἴδη κατὰ διανυκτανήσης περιεργὴ του κεφαλοῦ ζεύγους κωλύουσα συγγένεια. Δύο ηλι-

